

Нехай не зупинить вкраїнську рішучість
Російських рекрутів жаркий міномет.

Вадим Крищенко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 20 (14432), 15 ТРАВНЯ 2026 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Бізнес-ідеї білоцерківських студентів перемогли на регіональному конкурсі підприємництва

Протягом 2025-2026 навчального року в Білій Церкві з'явилися 5 нових мінікомпаній у межах міжнародної освітньої програми «Компанія» від Junior Achievement Ukraine, яка допомагає молоді пройти повний шлях створення власного стартапу – від ідеї до реального продукту та продажів.

Цього року участь у програмі взяли команди з двох закладів освіти міста. В Білоцерківському гуманітарно-педагогічному фаховому коледжі були створені 4 мінікомпанії під керівництвом Марини Панченко: «Soft Toys» (м'які іграшки, що розповідають казки),



«Відлуння» (прикраси з NFC-мітками, що розповідають про видатних українців), «Svitly» (косметички та аксесуари з перероблених матеріалів) та «Рідні історії» (меморі-бокси та ігри для збереження сімейних історій).

Ще одна команда – «Vidnova», під керівництвом Надії Нагалевської представила Білоцерківський коледж сервісу та дизайну.

Протягом року учасники пройшли всі етапи підприємницького шляху: від формування ідеї та залучення стартового капіталу до виготовлення й тестування продукції, участі в ярмарках та регіональному конкурсі.

За підсумками конкурсу «Soft Toys» здобули перше місце і незабаром представлятимуть місто та Київщину на Національному конкурсі молодіжного підприємництва 21 травня в Києві. Команди «Рідні історії» та «Відлуння» отримали почесні відзнаки «Голос підприємництва» та «Екологічна досконалість», а «Vidnova» – відзнаку «Майстри бізнес-історії».

Білоцерківський гуманітарно-педагогічний фаховий коледж вже третій рік поспіль є учасником програми від Junior Achievement Ukraine. Минулого року команда «TimeGuard» перемогла на регіональному конкурсі та отримала відзнаку «Маркетинговий прорив» на національному рівні і як нагороду одержала можливість відвідати провідну маркетингову агенцію «Федорів», де познайомила з секретами роботи справжніх магів маркетингу.

Елизавета ВАКУЛЕНКО,
учасниця студентської мінікомпанії

Цих втрат немислиме число...

Новини з фронтів важкі: ворог не скупиться ані на мегатонни смертоносного заліза, ані на такі ж мегатонни гарматного м'яса в образі двоногих російських терористів. А ми у цій кривавій бійні втрачаємо золотий фонд нації. Втрачаємо людей, які захищають свою землю, а не прийшли на чужу, щоб просто вбивати.

Днями стало відомо, що 13 березня 2025 року під час виконання бойового завдання в районі Бурлацького, що у Волноваському районі на Донеччині, загинув наш земляк **Олександр Вікторович МАКАРШИН** (1981 року народження). Раніше воїн, який був розвідником-радіотелефоністом розвідувальної групи загону спеціального призначення однієї з військових частин, вважався зниклим безвісти.



Пам'ятаємо

8 травня Білоцерківська громада відзначила День пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.



◆ В Парку Слави відбувся мітинг та покладання квітів за участі місцевої влади та громадськості. Учасники заходу віддали данину пам'яті воїнам, які наближали перемогу, хто відзначився героїзмом, хоробрістю та самопожертвою на всіх фронтах та в багатьох арміях Антигітлерівської коаліції. Усіх, кого торкнулася війна – військовополонених, оstarбайтерів, підпільників, дітей війни, цивільних, які постраждали від окупації і бойових дій.

◆ ...Та війна тривала 2194 дні, в ній брали участь понад 60 країн світу. Воєнні дії відбувалися на території 40 держав. До армії країн-учасниць війни було залучено понад 110 мільйонів солдатів.

◆ Майже всі українські підприємства були переорієнтовані на потреби оборони. Українська земля була одним із основних театрів воєнних дій, місцем масштабних битв і найзапеклішого спротиву.

◆ Під час окупації на території України були скоєні численні злочини проти цивільного населення – Голокост, масові вбивства та депортації народів. Втрати українців у Другій світовій – близько 8 мільйонів осіб (із них п'ять мільйонів – цивільних та три мільйони військових). Загалом та кривава бійня забрала життя від 50 до 85 мільйонів людей по всьому світу.

◆ На території Білої Церкви загинули в боях та померли в госпіталях тисячі воїнів. Прізвища 775 з них були відомі. За останні десятиріччя пошуковцями та управлінням культури встановлено 856 прізвищ військових, які залишилися лежати в землі Білоцерківщини. Вони увіковічені в меморіальному комплексі в Парку Слави та на плитах Кургану біля пам'ятника «Скорботна мати».

◆ В Парку Слави розташовані 7 братських поховань. У першій могилі – 420 воїнів. Завдяки проведеної роботі на сьогодні 80 прізвищ встановлено, але решта ще залишилися невідомими. В інших могилах поховані 1537 воїнів, прізвища яких викарбувані на могильних плитах. Окремо похоронені 88 воїнів Чехословацької бригади.

◆ На жаль, і сьогодні тисячі внуки і правнуки героїв Другої світової віддають своє життя в боротьбі з агресивним сусідом-злочинцем.

◆ Того дня лягли квіти до Вічного вогню, братських могил; до портретів воїнів на Алеї Героїв у Парку Слави; пам'ятного знака «Висота 208,4 м»; пам'ятника «Скорботній матері» (у братській могилі біля його підніжжя поховано 122 бійці 232-ї та 340-ї стрілецьких дивізій, які загинули у боях за визволення Білої Церкви).

◆ Слава і вічна пам'ять українським воїнам, які в час воєнного лихоліття захищали і захищають рідну землю.

За інф. bc-rada.gov.ua

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

РОЗПОЧАЛАСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ
„ГРОМАДСЬКА ДУМКА”
НА 2 ПІВРІЧЧЯ 2026 РОКУ

ВАРТІСТЬ

НА 1 МІСЯЦЬ:

62,00 грн – індекс 35027

– НА 3 МІСЯЦІ:

186,00 грн – індекс 35027

– НА 6 МІСЯЦІВ:

372,00 грн – індекс 35027

Вартість приймання передплати за 1 абонемент – 20 грн.

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.



Разом ми пам'ятаємо, боремося і чекаємо!

Напередодні Свята матері в Білій Церкві відбулася мирна акція «Не мовчи! Полон вбиває».

На проспекті Незалежності вийшли матері полонених та зниклих безвісти захисників і рідні Героїв – усі ті, хто не зможе почути омріяного дзвінка чи отримати повідомлення від свого найріднішого.

Їх прийшли підтримати небайдужі люди, які розділяють цей біль, співпереживають материнському горю та вірять у повернення кожного Героя додому.

Нині голос матерів повинен звучати особливо гучно. Ми не маємо права мовчати, поки наші захисники перебувають у полоні, а рідні живуть між надією та невідомістю.

Нехай кожна українська мати дочекається добрих новин і такого бажаного: «Мамо, я в Україні! Я дома!»

РАЗОМ МИ ПАМ'ЯТАЄМО, БОРЕМОСЯ І ЧЕКАЄМО!

Із фейсбук-сторінки Лесі Крижешевської



На території Національного військово-меморіального кладовища відбулася церемонія поховання українських захисників, імена яких наразі залишаються невстановленими.

На Київщині попрощалися з невідомими захисниками України

Цього дня попрощалися з вісьмома військовослужбовцями, які віддали свої життя, боронячи незалежність і територіальну цілісність України. Їхні історії ще чекають на встановлення імен, але їхній подвиг уже назавжди вписаний в історію держави.

«Сьогодні ми віддаємо шану нашим воїнам, чий імена ще не встановлені. Але для нас вони – українські Герої, які віддали найцінніше за свою державу. Наш обов'язок – не лише зберегти пам'ять про їхній подвиг, а й зробити все можливе, щоб кожен із них повернув своє ім'я, свою історію. Київщина пам'ятає і не забуде жодного», – наголосив заступник голови Київської обласної державної адміністрації Іван Добровольський.

Присутні, а це представники Київської ОДА та обласної ради, Генерального штабу ЗСУ, Міністерства у справах ветеранів, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини в Київській області та місті Києві й інші учасники церемонії, вшанували пам'ять загиблих

хвилиною мовчання. Під звуки військового салюту та Державного Гімну України полеглих захисників поховали з військовими почестями як Героїв, які до останнього подиху залишалися вірними присязі та своєму народові.

Ця церемонія – не тільки прощання, а й нагадування про ціну свободи. Шануємо кожного воїна. І навіть якщо ім'я ще не встановлене, держава і суспільство продовжують роботу, щоб повернути його з небуття.

За інф. Департаменту комунікацій Київської ОДА



Білоцерківців запрошують пройти одноденний вишкіл

Київський обласний Центр підготовки населення до національного спротиву запрошує жителів Білої Церкви на одноденний вишкіл, який відбудеться 24 травня.

У реаліях повномасштабної війни надати домедичну допомогу, правильно реагувати на загрози, орієнтуватись у кризових ситуаціях, знати правила мінної безпеки та базові принципи тактики – це необхідний мінімум.

Саме таких критично важливих навичок безкоштовно навчають у Центрі підготовки населення до національного спротиву. Заняття проводять інструктори з реальним бойовим



БІЛА ЦЕРКВА

24.05 вишкіл

ТАКТИЧНА ПІДГОТОВКА / ТАКТИЧНА МЕДИЦИНА
ІНЖЕНЕРНА ПІДГОТОВКА

БЕЗКОШТОВНО

досвідом та державною сертифікацією, затвердженою Міністерством оборони України.

Під час одноденного вишколу учасники матимуть змогу опанувати базові військові навички з найактуальніших дисциплін:

- тактична підготовка;
- домедична допомога в умовах бойових дій;
- інженерна підготовка та мінна безпека.

Взяти участь у вишколі можуть усі охочі віком 18+, які зареєструвалися. Детальнішу інформацію можна отримати за номером 063-869-31-39. Кількість місць обмежена.

Участь безкоштовна й ні до чого не зобов'язує. Підтвердження надійде в SMS за кілька днів до вишколу. Після цього надішлють локацію і рекомендований список речей для комфортного навчання.

Нагадаємо, Київський обласний центр підготовки населення до національного спротиву створений при Київській обласній військовій адміністрації. Тут цивільні безкоштовно проходять навчання за програмою з 17 дисциплін – від тактичної медицини та інженерної справи до роботи з БПЛА, виживання та протидії інформаційним впливам. Полігон обладнаний за стандартами НАТО, а навчальні сценарії максимально наближені до реальних умов, щоб учасники отримували не лише теоретичні знання, а й практичний досвід.

За інф. Департаменту комунікацій Київської ОДА

«Портал в наступний день»*

«Між мною та містом»... Гарно. Правда? І так по-невінчанівськи! Навіть без візиту на персональну виставку відомою білоцерківською художницею, а тільки почувши цю фразу, можна безпомилково зрозуміти, що її авторка – то ГАЛИНА НЕВІНЧАНА. Її уявити її ледь примружений, зацікавлений, трохи грайливий і очікувальний погляд. Припідняте підборіддя. Дуже живу міміку. Рухи рук і повороти тіла, сповнені якоїсь невгамовної та позитивної експресії. І впевненість. Упевненість людини, яка в цьому місті вдома – її тут знають, поважають, люблять, цінують, до неї прислухаються. А вона навзаєм віддає рідному місту тою ж «монетою».

Маю сказати, що Біла Церква таки розбалувана своїми талановитими майстрами пензля. Ми звикли до цих зустрічей – у різних виставкових залах можемо часто насолодитися плодами їхніх рук та сердець, поспілкуватися, причепитися з різними запитаннями... З пані Галиною, хай як довго ви знайомі, постійно ходите на її виставки, зустріч щоразу – як чарівний перформанс: вдруге ні атмосфера, ні сюжет, ні образ героїні не повторяться.

Так було й цього разу у виставковій залі бібліотеки № 5, де художниця запропонувала нам своє рідне місто, прожите нею в техніці пастелі. Зимова, літня, восени, у щасті, в тінях суму, у сонці й місячному промені, впізнана й геть невідома – Біла Церква постала такою рідною, такою теплою, такою загадковою. Й ти розумієш із пів погляду, яка пульсує там любов – між авторкою, донькою білоцерківських вулиць, і її містом! Можна приходити сюди, як на «підзарядку»: отримати свою унікальну порцію тії любові й помчати у білоцерківський простір, «позичивши» погляд на нього закоханої в це місце художниці.

Але вдвічі щастить тим, кому вдається бувати на церемоніях відкриття виставок. Бо там господиня Любов Михайлюк з не меншою любов'ю до своїх візаві завжди розповість про важливі віхи життя митців. Тож про Галину Невінчану. Різноманітна художниця, графік і письменниця, вона народилася в родині колишніх в'язнів ГУЛАГу. Батько, інженер-будівельник за фахом та художник за покликанням, дід, який 48 років учелеював і який водив онучку старими й давніми вуличками Білої Церкви й переповідав їхні історії, цілком природно долучили дівчинку до малювання, прищепили цікавість до історії. Завжди трагічної історії і роду, і народів (українського й німецького на території російської імперії), з якими рід пов'язаний.

Перша персональна виставка Галини Невінчаной «Поклик серця» відбулася 1994 року. Цікаво, що саме образотворчість на полотні незабаром покликала до себе й образотворчість на папері. Відтак світ вже побачили

8 книжок Галини Невінчаной. А її «Зерна і жорна», присвячені непростій долі батьків, стали перепусткою до Національної спілки письменників України у 2012 році. Згодом наша землячка була удостоєна міської літературно-мистецької премії імені І. Нечуя-Левицького. А ще вона – дуже активна громадська діячка (в Білоцерківському товаристві німецької культури «Відродження» її називають «наш діамант»). І чи не найважливіша (в усякому разі так здалося зі слів самої художниці) її нинішня місія – передавати талановитим дітям свої знання, уміння, своє неповторне бачення світу. Мабуть, тому вона з такою теплою пригорнула до себе своїх юних учениць, а вони ту теплоту сприймали так природно й вдячно.



За весь час, відколи пані Галина пише картини (а вона ще й постійно вчиться сама – новим технікам зокрема), відбулося вже понад 25 тільки персональних її виставок. А була ще ж і участь у тематичних, всеукраїнських та міжнародних показах.

Про все це та багато іншого приємного й цікавого (аж до «чарівних пенделів», які час від часу роздає доля і сама Галина Вікторівна) ми могли почути під час прекрасного камерного спілкування на відкритті експозиції. Від друзів, партнерів, просто захоплених земляків. Стали свідками вдячного слова на адресу художниці від нашого управління культури – за внесок у розвиток культурно-мистецького життя міста та активну громадську роботу.

І не можна не згадати про той ні з чим не зрівняний відтінок атмосфери творчої зустрічі, який створила неперевершена саксофоністка Інна Кухаренко. Й це було так гармонійно, коли художниця, поклавши поруч подаровані троянди, присіла просто на подіум, аби послухати чарівний голос музи-посестри! А згодом – станцювала з маленькою ученицею під неповторні звуки сакса! Це – Невінчана!

* «Портал в наступний день» – так називається одна з картин художниці. Чому? Приходьте подивитися – й дізнаєтесь.

Валентина ХРАБУСТ

Колектив нашої редакції – в скорботі. Так несправедливо рано, всього в 63, пішла поза межу життя земного мама нашої колеги, нашої Юленьки, МЕЛАНІЯ ІВАНІВНА ШТОНДА...

Вони були дуже близькими. Їхня турбота одна про одну, їхня взаємна любов була такою ж зворушливою та великою, як і тихою, недемонстративною. Ми розуміли Юленьчине «ми» – це було завжди про неї і маму. І знали, як уміє пишатися донькою Міля Іванівна – своєю світлою, але скромною посмішкою на чийсь гарні слова про її Юлю...

Ми в редакції – також як маленька сім'я. Тому жорстока хвороба Меланії Іванівни стала нашою спільною бідою. Та ми надіялися...

Знаємо, так само не могли повірити в горе, яке сталося, дуже і дуже багато людей. Все життя присвятивши (саме так – ПРИСВЯТИВШИ!) найгуманнішій із професій, Меланія Іванівна не одному й не одній із нас допомогла, підказала, полегшила біль, зняла сумніви, додала віри, а когось навіть змусила, як тільки вона вміла – десь відверто, десь лагідно, десь – з іронією, взятися за розум і зайнятися власним здоров'ям. Чи була зайнята, чи стомлена, чи нездужала – вона нікому і ніколи не відмовила у допомозі.

У день прощання до її дому в Шкарівці, здається, безперервною річкою пливли й пливли засмучені та вражені її відходом люди. І несли оберемки найкрасивіших квітів, які вона дуже любила і якими завжди прикрашала свій дім, своє подвір'я.

Висловлюючи щиросердне співчуття нашій Юлі, її тьоті Наталії, єдиній маминій сестрі, їхнім сім'ям, усім рідним, не можемо не сказати слова величезної вдячності найбільш близьким людям цієї гарної родини. У найтяжчі хвилини, хоч самі страждали від болю втрати, допомогли пережити трагедію Юлі, тримаючи її руками, любов'ю, дівою підтримкою найкращі друзі їхньої найдорожчої Мілуші: Світлана Василівна і В'ячеслав Павлович, Галина Михайлівна й тьотя Люся, Алла та Саша, Наташа з Сашею, Леонід Францович і Наталя Василівна. Неоціненною була й підтримка кумів, сусідів, численних друзів, колег. Спасибі, вам, люди, за ваші серця.

**НЕХАЙ БУДЕ ЦАРСТВО НЕБЕСНЕ
СВІТЛІЙ ДУШІ ПРЕКРАСНОЇ ЛЮДИНИ,
НЕХАЙ БУДЕ ВІЧНОЮ ТА
ВДЯЧНОЮ НАША ПАМ'ЯТЬ ПРО НЕЇ.**



Розповісти й отримати підтримку

Створено Скриньку довіри dovira@bc-rada.gov.ua для прийому звернень щодо випадків дискримінації, насильства та інших проявів неналежного ставлення за ознакою статі.

Через Скриньку довіри кожна особа може повідомити про:

- ✓ випадки дискримінації за ознакою статі;
- ✓ насильство за ознакою статі;
- ✓ сексуальні домагання.

Подати звернення може будь-яка особа, яка:

- ✓ вважає себе постраждалою від таких дій;
- ✓ стала свідком або має інформацію про можливі випадки дискримінації чи домагань.

У зверненні бажано коротко викласти суть ситуації, зазначити дату події, місце та інші відомі обставини. За потреби можна залишити контактні дані для зворотного зв'язку (за бажанням заявника).

Вимоги до оформлення звернення

Звернення, складене у паперовій або електронній формі, повинне містити:

✓ опис випадку/випадків, що, на думку заявника/заявників, можуть вважатися дискримінацією за ознакою статі, насильством за ознакою статі та сексуальними домаганнями;

- ✓ відомості про дату, час та місце, де стався випадок;

✓ відомості про особу, яка подала звернення (прізвище, власне ім'я, посада, адреса задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування), контактні дані;

✓ відомості про особу, щодо дій якої подано звернення (прізвище, власне ім'я, посада, контактні дані (за наявності);

✓ інформацію про наявність осіб, яким стали відомі будь-які обставини випадку, та відомості про них (за наявності);

✓ інформацію про те, чи вживалися заходи з відновлення порушених внаслідок дискримінації за ознакою статі, насильства за ознакою статі та сексуальних домагань прав до надходження звернення;

✓ інформацію, з якої можна припустити наявність дискримінації за ознакою статі, насильства за ознакою статі, сексуальних домагань (повідомлення, електронні листи, фотографії, відео-, аудіоматеріали тощо (за наявності);

✓ спосіб інформування про результати розгляду звернення (паперова або електронна форма, вручення інформації або надсилання їх на поштову адресу задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування) заявника або на адресу його електронної пошти);

- ✓ підпис із зазначенням дати підписання.

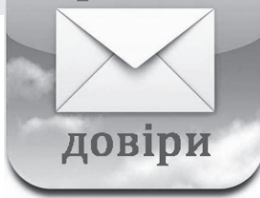
Звернення в паперовій формі підписуються заявниками і можуть бути відскановані або сфотографовані та надіслані на адресу електронної скриньки довіри: dovira@bc-rada.gov.ua.

У разі неможливості підписання звернення заявником у зв'язку з інвалідністю, воно може бути підписане його законним представником або іншою особою із відповідною відміткою.

У зверненні в електронній формі зазначається адреса електронної пошти, на яку може бути надіслано відповідь, або інші контактні дані (номер телефону, поштова адреса). Усі звернення розглядаються відповідальною особою та комісією з розгляду звернень щодо випадків дискримінації за ознакою статі, насильства за ознакою статі та сексуальних домагань при Білоцерківській міській раді.

Скринька довіри створена для того, щоб кожен мав можливість безпечно повідомити про порушення, отримати підтримку та сприяти формуванню поваги до гідності та рівних прав у суспільстві.

Скринька довіри



Із сумом повідомляємо, що 6 травня на 87 році життя відійшла у вічність наша мама, бабуся і прабабуся КРАВЧУК (ЮДЧЕНКО) ВАРВАРА ОЛЕКСІІВНА.

Пішла від нас, невтомні руки склала,
І над очима вій не підвела,
Тільки прошепотіла тихо-тихо:
"Я вас любила, як могла".
Матусю, повернися, рідна, чуєш?
Вернись в сирітський дім наш і буття.
Нам у цім світі так тебе бракує,
І не миле без тебе життя.
Повертайся до рідної дому,
Повертайся у будь-який час,
Вона не забуде тебе ніколи,
Двері завжди для тебе відкриті у нас.



Обійми, наче мати дитину,
До своїх пригорнувши грудей.
Бо мати однаково любить
Дорослих і малих дітей.
Повертайся до рідної дому,
Щоб в дитинство своє заглянуть,
Щоб хоч пам'ять і роки минулі
На хвилину назад повернуть.
Тут на тебе чекає родина,
Геть усі найрідніші твої,
Двір широкий і квіти зів'яло сумують,
І сліди, які ти залишила в траві.
Повертайся чи вранці, чи в північ,
Коли зорі освітять стежину тобі,
Як було це при зустрічі з нами,
І у радості, тиші, й журбі.
Ми чекаєм на тебе рідненька.
Наяву чи у тихому сні,
Ми згадаєм ті дні, те дитинство,
Голос твій і твої задушевні пісні.

З любов'ю –

Алла, Люда, Володя, Діма, Яна, Мирон

ВСІЙ МОЇЙ РОДИНІ Я БАЖАЮ

Хай дороги стеляться крилато,
Будуть чисті, рівні, як струна,
А добро не обминає хату,
Як не обминає світ весна.

Хай здоров'я, радість і достаток
Сиплються на вас, як з вишні цвіт,
Хай малює доля з буднів свято,
А Господь дарує безліч довгих літ...

Я звертаюся до вас, мої земляки. Кожного дня просинаюся з любов'ю до людей, до батьківського краю, до рідної землі, золоті коліски нашого дитинства і юності. Навчаймо своїх дітей любити і шанувати наших батьків, нашу і їхню малу батьківщину. Учимося й учимо творити добро, не залишаймо без піклування, уваги ані свою, ані чужу маму, бо "хто матір забуває, того Бог карає".

Я все надіюсь і вірю в Україну, що ми відродимо її, бо нам, дітям і внукам тут жити, вірити й творити.

Варвара КРАВЧУК



Шість автомобілів уже працюють в «Соціальному таксі» громади

У Білій Церкві розширили автопарк транспортної послуги «Соціальне таксі». Кількість спеціально обладнаних автомобілів збільшено ще на дві одиниці. Їх наприкінці березня громаді передали друзі та партнери з Німеччини – громади міст Люнебург і Брауншвайг, а також Благодійний фонд «Хоф Шлютер».

З 1 травня транспортну послугу «Соціальне таксі» в громаді надають уже шість автомобілів.

Послуга в оновленому форматі діє з початку року та має значний попит серед мешканців. Її головна мета – зробити повсякденне життя зручнішим і безпечнішим для людей з інвалідністю та осіб, які пересуваються за допомогою технічних засобів реабілітації.

Послуга фінансується за рахунок бюджету Білоцерківської міської територіальної громади. Перевезення здійснюються до закладів охорони здоров'я, освіти та інших об'єктів соціальної інфраструктури.

Автомобілі обладнані рампами та спеціальними фіксаторами для безпечного перевезення маломобільних пасажирів.

Скористатися послугою можуть зареєстровані мешканці Білоцерківської міської територіальної громади – як міста, так і сіл, що входять до її складу.

ПОСЛУГА НАДАЄТЬСЯ БЕЗОПЛАТНО:

□ один раз на тиждень – у межах громади;

□ один раз на три місяці – у межах Київської області.

Замовляти транспортну послугу необхідно заздалегідь. Для першого звернення потрібно подати заяву до управління соціального захисту населення та надати необхідні документи: копію паспорта громадянина України; копію довідки про присвоєння РНОКПП; копію довідки МСЕК або висновку експертної команди (для осіб з інвалідністю); копію медичного висновку про дитину з інвалідністю; копію висновку лікарсько-консультативної комісії; копію направлення на лікування, реабілітацію тощо.

Телефон для довідок та замовлення послуги: **099-402-39-83**, у будні з 08:30 до 16:00.

Для першого замовлення, в разі потреби, соціальний менеджер може приїхати додому до людини, яка має труднощі з пересуванням, щоб допомогти оформити заяву та зробити копії необхідних документів.

«Соціальне таксі» – це про доступність, рівні можливості та щоденну турботу про мешканців громади.

За інф. bc-rada.gov.ua



Втрачене свідоцтво про базову загальну середню освіту, серія КХ, № 12762892, та додаток до нього, видані 2000 року Дроздівською середньою загальноосвітньою школою I-III ступенів Білоцерківського району Київської області на ім'я **Мокрого Олександра Миколайовича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений диплом, серія А, № 148587, виданий Білоцерківським СПТУ-15 1989 року на ім'я **Кармазіна Сергія Вікторовича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Трач Дмитро Вікторович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Корнійчук Софія Дмитрівна 29.09.2007 року народження, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.** Якщо документ був знайдений, просимо повернути. Контактний номер: 067-942-32-09.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний.

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

ПРОПОНУЮ

В БЕЗОПЛАТНЕ КОРИСТУВАННЯ

земельну ділянку біля р. Рось (є кущі смородини, фруктіві дерева) для облаштування городу вимушеним переселенцям, які постраждали від війни.

ТЕЛ.: 063-64-54-229.

Тримаю в руках ковину – мою останню надію триматися на ногах та ходити між людьми. І як її не назви: палиця, ціпок, кий, костур, але без цього дрючка я не зможу пройти й пару кроків.

Як швидко все змінюється. Начебто зовсім недавно усе було інакше. Могли весь день полоти картоплю, а ввечері витанцювати на танцмайданчиках і вальс, і танго, і твіст.

Навіть увияти не могла, що вже не танцюватиму під улюблену мелодію, адже досі ніжки не підводили мене, і (яка наївність!) думала, що це назавжди. Але це «завжди» колись закінчується.

І ось сьогодні вперше потрібно хоч трішки пройтися з ціпком.

Одягаюся якнайкраще, наношу легкий макіяж, тренуюся ходити з палицею, подружитися з нею.

Не можу ще поєднати разом ціпок і торбинку: в якій руці що тримати. Крокую перед дзеркалом і нарешті наважуюся відвідати найближчу крамничку.

Перед під'їздом ловлю на собі погляди моїх ровесниць, які сидять роками на лавочці, сканують усе до дрібниць і обговорюють чергову будинкову жертву:

– Яка у вас гарна палиця, а чи зручно з нею ходити? Я вітаюся, йду далі, не зупиняючись, ледь чуо приглушене ехидне:

– Гордячка наша таки дострибалася. Відходжу подалі від будинку й сідаю перепочити на лавочку. Недалечко лежить сірий собачка (з'явився зовсім недавно), дивиться на мене такими очима, що в них можна прочитати цілу гаму почуттів: біль, тугу, голод, розгубленість і якийсь проблиск надії: «Невже ніхто не дасть мені хоч манюпуську кісточку? Десь поділася моя хазяйка, їсти страшенно хочеться, а випрошувати я не вмію».

Я все розумію. Підводжуся з лавки, кладу на землю свій перекус – маленький шматочок сиру з хлібом, і відходжу. Собачка обережно підходить, весь час поглядаючи на мене, бере їжу й жадібно уминає. Я тим часом роздивляюся її – це дівчинка з жовтою кліпсою на вушці – значить, стерилізована. Сама, не в зграї собак, бо, видно, добре насолити їй і барбоси, і люди.

Боїться всього, але помітно, що така сама «гордячка», як і я. А хіба люди знають, що робиться у мене в душі? Можливо, як і та собака, очікую доброго слова, тихої бесіди чи просто найменшої допомоги, адже від сина, який живе далеко, тільки зрідка приходять звісточки. Нерозтрачену любов потрібно віддавати. Тільки кому? Напевне, те саме відчуває й собака.

Важко долаю зворотний шлях із

закупамі. Палиця здорово допомагає, але одночасно й заважає.

Відпочиваю на тій же лавочці. Недалечко гріється на сонці трішки знайома моя сіренька. Відламую їй шматок ковбаси, дивлюся, щоб з'їла його «безсторонньої допомоги».

Дорогою додому озирнулася й побачила її. Вона не наближалася, бо повністю не довіряла мені.

Другого дня вже впевненіше йшла з ковинукою в аптеку. Майже там, коло лавочки, згорнулася в клубочок моя прибулда. Отримавши їжу, швидко розпрасилася з нею і знову супроводжувала мене до аптеки й додому.

Перед моїм будинком знаєцька вискочив сусід, якого всі побоювалися, й почав відганяти собаку:

– Ану геть! Нам тільки ще сучок тут не вистачало.

І тут мене прорвало:

– Це моя собака! Відійдіть від неї. Найдо, до мене!

Вона боязко підійшла, й ми разом увійшли в мою квартиру. Залишок дня провели вдвох – я зварила нам їсти, підшукала свої гості лежачок, тарілочки. Помила й вичесала її. Найда дивилася на мене людськими карими очима з такою довірою, що я вирішила:

– Найдо, я тебе не покину. Будемо разом. Вона зрозуміла і свою радість виразила помахуванням розкішного хвоста. День промайнув, залишивши по собі нотки радості. Найда була в безпеці, добре нагодована, а я відкрила в ній таку делікатність, що й не кожній людині притаманна.

Полягали спати. Мені снилося, що звучить ангельська мелодія й ми з покійним чоловіком танцюємо, кружляємо. Його ніжки й водночас такі сильні руки підтримують мене, а ноги начебто пливають, ледве торкаючись підлоги. Син дивиться на нас і посміхається.

Найда лежала на своєму собачому лежачку й, мабуть, теж марила – пес Пірат коло неї, дивиться на маленьких цуценят. Вони вовтузяться, смочуть молоко і всім їм так солодко й люблю – і дітям, і батькам. Не знала тоді, що народила малечу вперше й востаннє.

Сон приніс нездійсненні останні надії й щемкі згадки колишнього життя, які зігріватимуть, але, на жаль, тільки уві сні.

Тетяна НІКОНЕНКО

Вознесіння Христове

(21 травня)



◆ 40 днів Христос являвся учням після Свого Воскресіння. За цей час Христос не тільки переконав своїх учнів, що Він справді Воскрес з мертвих, але й перетворив їхні душі, довів, що Він тепер безмежно ближчий до них та до всіх народів і навіть Його преславне Вознесіння на небо зовсім не віддалить Його від тих, хто вірує в Нього. «Я з вами буду, – сказав Христос, – до кінця світ». От чому апостоли не тільки не сумували, коли бачили Вознесіння Господа на небо, а й раділи.

◆ Святий Іоанн Золотоустий у своїй проповіді на Вознесіння каже: «Сьогодні людський рід повністю примирений з Богом. Зникла давня боротьба і ворожнеча. Ми, що були недостойні життя на землі, вознесені на небо. Сьогодні стаємо спадкоємцями небесного

царства ми, що не варті й земного, відходимо на небо і успаковуємо престол Царя і Господа. А людська природа, перед якою херувим боронив рай, піднесена тепер понад усякого херувима».

◆ Як би і нам хотілось, як би і нам було радісно вірити, що те небо, на яке вознісся Христос, недалеко від нас. Яку велику радість почували б і ми в тій вірі, що Христос зійшов на рідне небо, з якого на нашу землю летить вдень золотий промінь сонечка, з якого на нас дивляться зоряні очі вночі. До якого здійсмаємо й ми свої очі, коли тязко нам буває на землі. І ця віра наша, що Христос перебуває й на нашому рідному небі,

найбільше переповнює серця наші радістю

◆ Ми також хотіли б, щоб Він серед нас перебував, щоб безпосередньо ми Його відчували. От тоді радість наша була б повною! Але це цілком від нас залежить. Ми можемо і навіть повинні з себе самих створити для Христа небо, і тоді Він серед нас буде перебувати на небі. А ще збере навколо себе в нашому небі й ангелів небесних.

◆ Тому коли Він сховався на небо, сказав апостолом: «Я з вами, по всі дні, до кінця світу... і радості цієї не відбере від вас ніхто».

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

«Мамо, ти – мої крила»

Мабуть, так можуть сказати більшість із нас. Але в цьому випадку так назвали свою концертну програму саксаганці, присвятивши її Дню матері, який світ відзначає минулої неділі.

Власне, це було дійство про маму і для неї. Здавалося б, такі звичайні, часто вживані, дуже знайомі слова лунали зі сцени на адресу найріднішої людини, а як знову

У цьому контексті маємо зізнатися у своєму захопленні неперевершеними вокалістами театру, а також улюбленими акторами, які так само класно співають, як і грають ролі у виставах.

Прекрасними були і світові хіти, й перлинки української пісенної скарбнички, й переспіви сучасних виконавських треків. Прекрасними і через те, що їх



тепло і щемко стає на душі... А що вже говорити про енергію гарної пісні, про силу таланту, про те, як тебе пригортають і кажуть, що люблять у цьому храмі вірних Мельпомені служителів!

Та вразило найбільше, з якою делікатністю творці концерту склали віночок номерів, кожен з яких, до речі, був окремою мінівиставою зі своєю режисурою, власним малюнком та особливою історією – часом здавалося, що не пісню слухаєш, а живеш неповторний сюжет, покладений на музику. Відчувалося, як автори програми зважали й на час, у якому живе і бореться Україна, й на те, що багатьох матусь нині не буде кому привітати... Їхні діти пішли на війну й не повернулися з неї...

Неймовірно втішили відомі композиції, які були майстерно вплетені в сучасну канву. Бо ж класика – ті ж улюблені й печальні «Чорнобривці», – це завжди ностальгія за справжнім. Зачарувала пісня, фоном до якої стало відео з забутою Людмилою Мервою в ролі мами, яка терпляче чекає хоча б дзвіночка від сина.

Не могли залишити байдужими надзвичайно сильні музичні історії, в яких бринить і тривожить душу ця війна, які говорять про силу людських почуттів.

прекрасно нам презентували!

А взагалі, коли дивишся на таке красиве дійство, то мимоволі заздрити мамам, які мають можливість прийти в цю залу і насолодитися. А також мимоволі згадуєш маму свою. Важко наробилося за своє недовге, прожила тільки 64 роки, життя... Чи бачила вона бодай раз протягом нього таке чудове свято пісні (а сама її дуже любила і гарно співала), який щасливо красивий, досконалий світ, який уміє дарувати нам театр? З того, що можу згадати – далекий концерт, чомусь під дощем, знаменитого Черкаського народного хору, де ми були всією родиною. Дуже рідко – кіно в сільському клубі. Якись самодіяльні концерти до свят. А серце просило пісні, хоч крихітної розради у тих клятих сірих буднях...

Тому я дякую Театру імені Саксаганського – кожному, хто долучився до такого щедрого й важливого подарунка усім мамам, за можливість бодай подумки розповісти про нього й мамі своїй. Ваша праця, любов, талант, щирість, професіоналізм гідні нашого сердечного «БРАВО!»

Валентина ХРАБУСТ

ОВЕН. Утримайтеся від укладення угод і не починайте нові проекти. Не втручайтеся в чужі конфлікти. Уникайте хвилювань.

ТЕЛЕЦЬ. Виділіть найбільш важливі справи і займіться втіленням їх у життя. Цікавий період у плані любовних справ. Не виключені нові зустрічі та знайомства.

БЛИЗНЮКИ. Постарайтеся уникати конфліктних ситуацій. Зараз вам більше підійде обхідна тактика. Якщо спробуєте щось вимагати від рідних і близьких людей, отримаєте лише хвилю роздратування і нерозуміння.

РАК. Дайте собі перепочити. Через деякий час легко надолужите згаяне. Багато зустрічей, яких ви чекаєте, можуть зриватися з причин, які від вас не залежать.

ЛЕВ. Не звертайте уваги на маленькі непорозуміння, які можуть виникнути. Постарайтеся отримувати якомога більше позитивних емоцій і спілкуватися тільки з приємними людьми.

ДІВА. Цей тиждень подарує багато можливостей, тому спокійно плануйте важливі справи та зустрічі. Декого чекає доленосне знайомство, яке може перерости у велику любов.

ТЕРЕЗИ. Будуйте плани, але не налаштовуйтеся на певний результат, дайте можливість проявитися нагоді. Кохана людина готова підтримати вас. Хороший час для шопінгу.

СКОРПІОН. Якщо хочете почати нові справи, не пропустіть шанс. Тиждень хороший для розкриття творчих здібностей. Постарайтеся більше часу приділяти улюбленій справі.

СТРИЛЕЦЬ. Не діліться своїми потаємними думками навіть з близькими людьми: ця інформація, можливо, буде використана проти вас. Вірогідні сварки з коханою людиною. Приділіть максимум уваги фінансовим питанням.

КОЗЕРІГ. Починайте нові справи, підписувати ділові папери поки не рекомендується. Зате тиждень вдалий для всього, що пов'язано з любов'ю.

ВОДОЛІЙ. Прислухайтеся до внутрішнього голосу. Цього тижня вас можуть порадувати близькі люди.

РИБИ. Будьте обережні в усюму. Ніяких змін! Зараз ви не зможете об'єктивно оцінити ситуацію, що неминуче призведе до конфліктів.



Гороскоп

18 – 24 травня

Сайт Shoptik UA	П'ятниця, 15.05 ніч +9 день +15	Субота, 16.05 ніч +11 день +19	Неділя, 17.05 ніч +11 день +20	Понеділок, 18.05 ніч +12 день +21	Вівторок, 19.05 ніч +13 день +22	Середа, 20.05 ніч +14 день +23	Четвер, 21.05 ніч +13 день +22
-----------------------	---------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------	---	--	--------------------------------------	--------------------------------------

Життя – не ті дні, що пройшли, а ті, що запам'ядалися. (Г. Гарсія Маркес)



Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор
Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук».
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.